

DE GRINER, SPISER VINDRUE, KASTER MED TID.

JEG SER PÅ DET LÆNGE.

INDTIL FORBINDELSEN RYGER.

DIN
FREMTID
NU

DIN
FREMTID
NU

I FREMTIDEN ER JEG BLEVET TIL ET FINT LILLE TRÆ... ET LILLE TRÆ MED GRENE OG RØDDER, DER STIKKER HELT DYBT NED I JORDEN, DER FORGRENER SIG SOM RINGE I VAND, SOM ALT NATUR.

HVIS BLOT JEG KAN VOKSE TIL ET STORT OG MAGTFULDT TRÆ, UROKKELIG MED ET RØDNET, DER NÅR DINE RØDDER, OG MED GRENE DER FLETTES SIG IND I DINE... KAN VI BLIVE TRÆER FOR HINANDEN?

FØRST VAR DER KOMPLET KAOS –
GENERALER SKREG, MARKEDER FALDT,
PRÆSIDENTER TWEETEDE I PANIK.

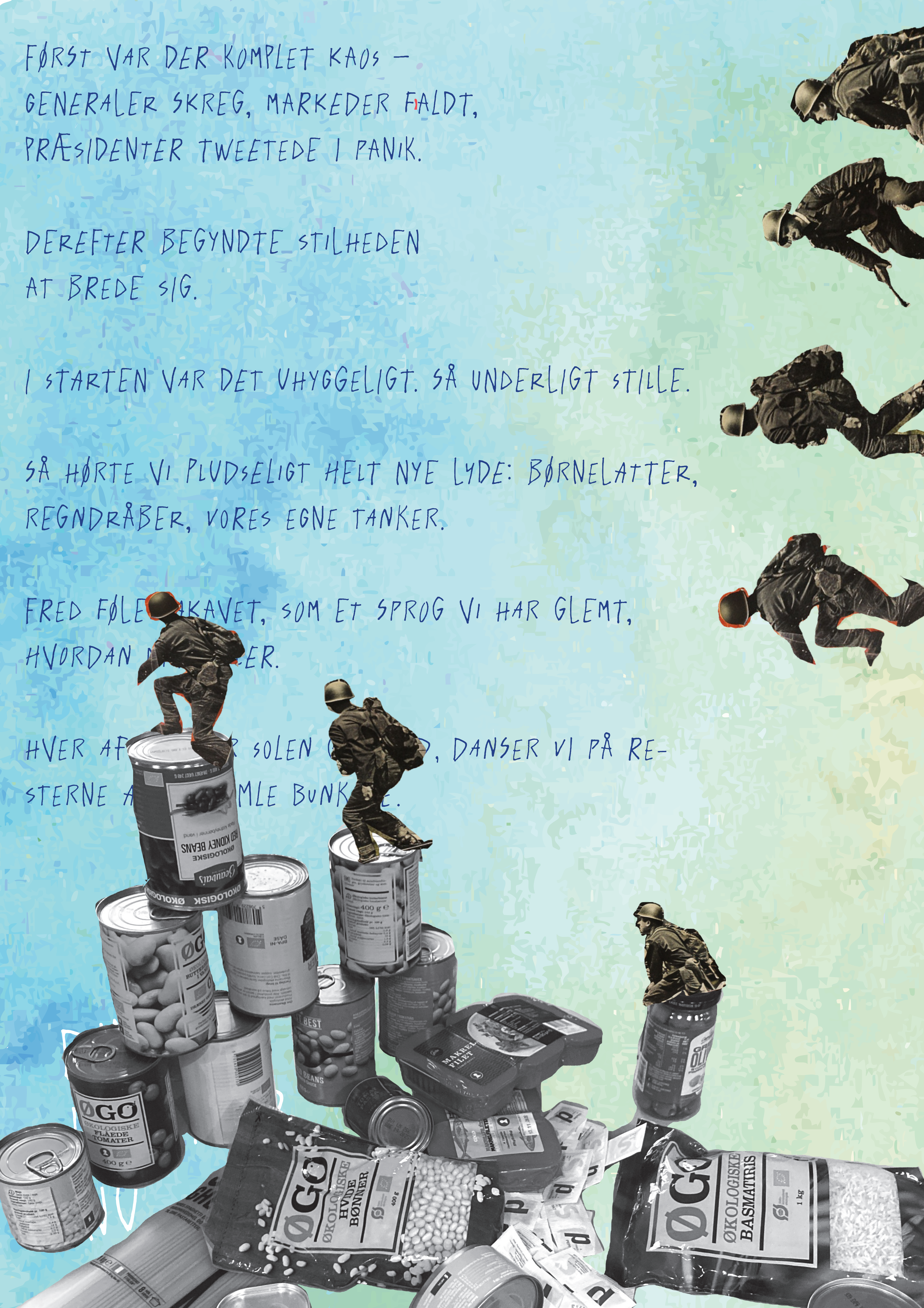
DEREFTER BEGYNDTE STILHEDEN
AT BREDE SIG.

I STARTEN VAR DET VHYGGELIGT. SÅ UNDERLIGT STILLE.

SÅ HØRTE VI PLUDSELIGT HELT NYE LYDE: BØRNELATTER,
REGNDRÅBER, VORES EGNE TANKER.

FRED FØLE KAKAVET, SOM ET SPROG VI HAR GLEMT,
HVORDAN MAN TALKER.

HVER AF OS ER SOLEN (O)G, DANSER VI PÅ RE-
STERNE AF EN GAMLE BUNKER.

ER JEG

BLEVET

KLOGERE,

SPØRGER DU,

MEN

SPØRSMÅLET

KAN

IKKE

MÅLES

DATA.

DIN
FREMTID
NU

VI REJSTE OS.

RÅBTE.

RYSTEDE
SYSTEMET.

DIN
FREMTID
NU